Tc154_6

Ποια μάνα έχ’ τα δυο τα δυο παιδιά στη ξενιτιά στιλμένα
πες της να μην τα καρτερεί
αχ, πες της να μην τα κα- τα καρτερεί να μην τα περιμένει
και κείνα ψάρια ψάρευαν
αχ,, και κείνα ψάρια ψάρευαν στην άκρη τής θαλάσσα
κατ’βάζει δέντρα ξερίζωτα
αχ, κατεβάζει δέντρα ξερί- ξερίζωτα δέντρα ξεριζωμένα
κατ’βάζει και μια γλυκομηλιά
αχ, κατ’βάζει και μια γλυκο- γλυκομηλιά στα μήλα φορτωμένη
ν -όποιος το κόψει κόφτεται
αχ, όποιος το κόψει κό- μώρ’ κόφτεται κι όποιος το φάει πεθαίνει
να το ’χει φάει η μά- μάνα μου
αχ, ας το ’χει φάει η μά- μάνα μου να μη ’χε κάν’ και μένα
κι αν μ’ έκαμε με φύλαξε
αχ, κι αν μ’ έκανε με φύ- με φύλαξε κι αν μ’ έδωσε στα ξένα
τα ξένα είναι βα- μωρ’ βαρετά
αχ, τα ξένα είναι βα- βαρετά βαρύτ’ από το Χάρο
ξένη μού πλέν’ τα ρούχα μου
αχ, ξένη μού πλέν’ τα ρού- τα ρούχα μου ξένοι τα σιδερώνουν
πάρε μικρή μ’ τα ρού- τα ρούχα σου
αχ, πάρε μικρή μ’ τα ρού- τα ρούχα σου [τυχερή που θι έρθεις ?]
γω να ’χα μάνα κι αδερφή
αχ, γω να ’χα μάνα κι α- μωρ’ κι αδερφή δεν έρουμαν σε σένα
θα πάγαινα στη μά- στη μάνα μου
αχ, θα πήγαινα στη μά- στη μάνα μου στην άλλ’ την αδερφή μου.

Κι όλουνε γεια σας φίλοι μου.